

Teh naših 30 let

Mlada je ta naša nova Jugoslavija, saj je stara komaj trideset let. Mi vsi smo rasli v njej in z njo. Zato je res vsa naša. Vsi smo se borili za njo, eni v vojni vihri za osvoboditev in boljši jutrišnji dan, drugi mlajši v povojni graditvi, vsi pa za novo samoupravno socialistično družbeno ureditev.

Nacionalna svoboda in neodvisnost in enotnost narodov in narodnosti, solidar-

nost delavcev in vseh delovnih ljudi, svobodine in možnosti za vsestranski razvoj človekove osebnosti, ustvarjanje bogatejšje kulture in civilizacije socialistične družbe in blaginja ljudi — to so bili temelji v naši oboroženi revoluciji in cilji v povojni graditvi.

Enkratno doživetje je bilo tisto jutro, 15. maja 1945, ko je bil zmagovito končan štiritletni osvobodilni boj in oborožena socialistična revolucija narodov Jugoslavije. Se nikoli prej ni bilo toliko srečnih ljudi, ki so s cvetjem v rokah, pesmijo in ponosom stopali v to mlado svobodno jutro. Srečo je zagrenil spomin na žrtve — 1.700.000 borcev in bork, ki so padli v boju za ideale naše prihodnosti. Z njimi bi bilo to jutro še lepše.

Prvemu navalu radosti, sreče in ponosa, ko smo si svobodni segali v roke, se je pridružila skrb za obnovu porušene domovine — porušenih domov in tovarn, v vojni razdejanih kmečkih domačij in gospodarstev.

Tako kakor v oboroženem boju, smo tudi pri obnovi družno vsi poprijeli, da bi čimprej odpravili posledice vojne. S pesmijo in žarom v očeh so se srečali v novih delovnih brigadah delavci in kmetje, borci in mladina. Obnavljali smo in gradili nove ceste, železniške proge, družne in kulturne domove, tovarne in šole, nove domove in še in še, za naše delovne ljudi, za naš lepši jutrišnji dan.

Že v vojni nastajajoča oblast ljudstva je prerasla v oblast delavcev in kmetov, ki so odpošiljali svoje odposlance v organe ljudske oblasti. Pomemben mejnik ljudske oblasti je bil 29. november 1945, ko je ustavodajna skupščina sprejela deklaracijo o razglasitvi Federativne ljudske republike Jugoslavije.

V času, ko smo že odpravili najhujše posledice vojne, ko smo krepili oblast delovnega ljudstva, ko smo verjeli, da bomo lahko v miru delali in živeli, se je pojavila junija 1948 nova ovira — napad informbiroja na našo v vojni izbojevano pravico do lastne poti pri graditvi nove socialistične družbene ureditve. Resoluciji informbiroja se je pridružil pritisk z Vzhoda in Zahoda. Stalin se ni ustavil

samo pri »deklaraciji«, saj je kmalu razglasil ekonomsko in politično blokado ter izolacijo Jugoslavije, nato pa je pričel pošiljati vojaške enote na naše meje. Grozil je s silo. Bilo je, kot bi bili znova v vojni. Izgradnja je bila omejena, proizvodnja zmanjšana, prehrana poslabšana. Bilo je potrebno napraviti vse, da bi ohranili neodvisnost in pravico do lastne usode. Kakor v oboroženem boju v letih 1941—1945, je ljudstvo tudi takrat vodila Komunistična partija Jugoslavije. Takrat je KPJ štela 468.175 članov in 51.621 kandidatov, po večini kadrov iz revolucije, izkušenih, predanih in pogumnih borcev, ki so skupaj s Titom prebrodili številne, skoraj nadčloveške preizkušnje. Tudi to pot je v enotni fronti združeno delovno ljudstvo pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije izbojevalo še en boj, boj za neodvisnost in lastno pot v socializem. Še enkrat smo dokazali, da je zmagalo v vojni zgrajeno bratstvo in enotnost narodov Jugoslavije nad temnimi silami, ki so nam grozile komaj izbojevano svobodo.

Pomembno obdobje na naši nadaljnji revolucionarni poti je bilo po letu 1950, ko so nastali prvi delavski sveti in se je uresničevalo revolucionarno načelo — tovarne delavcem. S tem smo pričeli proces graditve socialistične samoupravne družbene ureditve. Delavski sveti so postali osnovne oblike v demokratičnem mehanizmu samoupravljanja s proizvodnjo in vplivom neposrednih proizvajalcev na delitev. Nadaljnji razvoj samoupravljanja, ki je vse bolj prihajalo v zavest naših ljudi, kot njihova neodtujljiva pravica in dolžnost, je opredelila ustava iz leta 1963, ki je v bistvu že postavila temelje nadaljnjemu nezadržnemu razvoju. Vsi teoretični in praktični dosežki pa so dobili svojo življenjsko potrditev v novi ustavi, ki smo jo sprejeli leta 1974.

Nedvomno je na razvoj samoupravljanja tudi odločilno vplival naš politični, gospodarski in družbeni razvoj. Zato tudi lahko pri teritorialni delitvi ugotavljamo tri različna obdobja. V prvem, ki je trajalo od osvoboditve do 18. aprila 1952, je bila razdelitev podrejena zahtevam administrativnega vodenja in

centralističnega sistema, ki je bil takrat objektivna potreba za družbeno upravljanje. Mesta, okraji in občine so že dobili določene pravice in dolžnosti, vendar so bile močno omejene in odvisne od nadrejenih politično teritorialnih enot, pri čemer je seveda nujno vedno bolj prihajalo do nasprotij z razvojem in zahtevami samoupravnega sistema. To obdobje je trajalo le dobra tri leta, ko smo 30. junija 1955 postavili nove temelje, ki so omogočali nadaljnje razvijanje komunalnega sistema, v katerem so zlasti občine dobile kot samostojne in temeljne enote zelo obširne naloge in pravice. V tem obdobju smo že uvažali nove oblike samoupravljanja, ki so zaradi posebnih zahtev občanov v bistvu osnova za nadaljnji razvoj komunalnega sistema. V novi ustavi smo zapisali; delovni ljudje in občani, organizirani v krajevni skupnosti, sodelujejo pri upravljanju družbenih zadev in odločanju o vprašanih skupnega pomena v občini in širših družbenopolitičnih skupnostih. Prav s tem se samoupravljanje še bolj približuje človeku in mu omogoča neposredno in odločujočo vlogo.

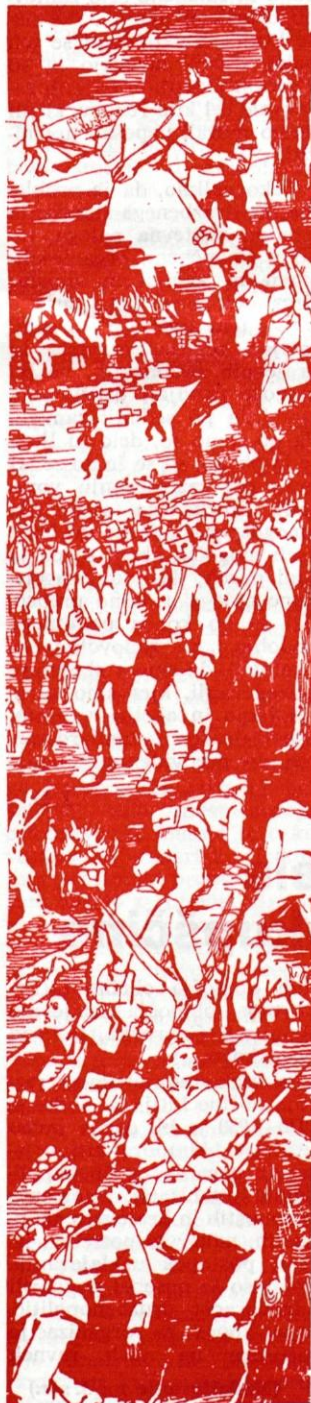
Najpomembnejši korak, ki smo ga napravili s sprejemom nove ustave leta 1974, je uvedba delegatskega sistema na vseh ravneh naše družbenopolitične ureditve, ker javno opredeljuje, da so vsi delovni ljudje nosilci oblasti in upravljanja vseh družbenih zadev. V vseh oblikah združevanja dela in sredstev oblikujemo svoje delegacije in prek njih neposredno uresničujemo svoje pravice, dolžnosti in odgovornosti.

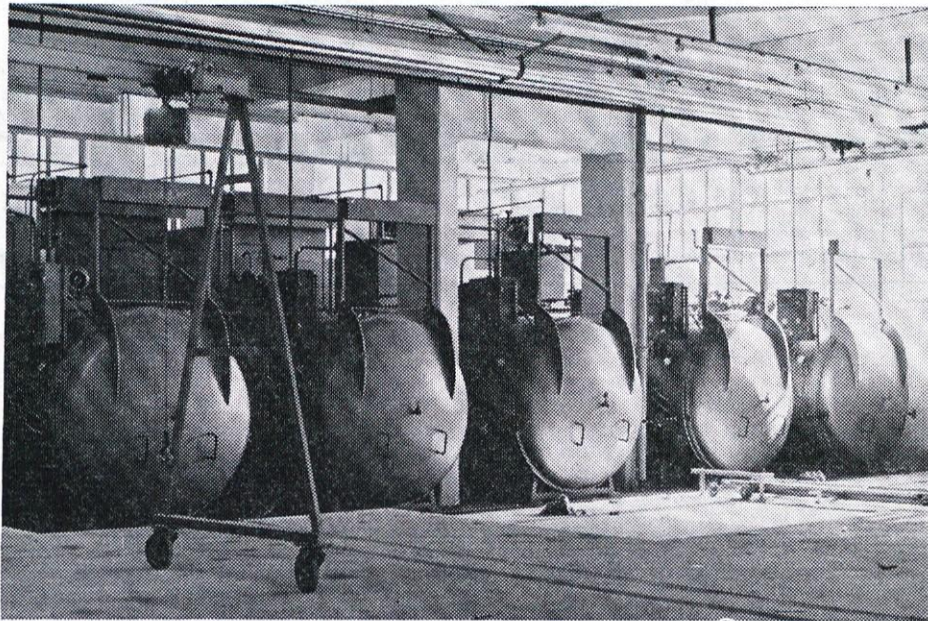
Pot, ki smo jo prehodili v teh naših tridesetih letih, je bila uspešna. Tudi mi, ki živimo v tej naši občini kot delčki naše celovite družbene skupnosti, smo dosegli v povojnem razdobju velike uspehe. To nas vzpodbuja, da bo v prihodnje naš razvoj še uspešnejši. Srečevali se bomo še vedno s težavami, ki pa jih bomo pogumno prebrodili, kakor vse doslej. Pri tem pa naj nas vodi obveza in napotilo tovariša Tita: Novi generaciji, ki se je rodila v samoupravljanju, moramo pomagati, da dobro dojamemo, da je izgradnja socializma zgođovinski proces in da je še kako poklicana nadaljevati ta boj in da vidi v tem svojo perspektivo.

Skupščina občine in družbenopolitične organizacije

čestitajo

vsem občanom
ob občinskem prazniku,
v letu 1976 pa jim želijo
veliko delovnih uspehov
in osebnega zadovoljstva

V novih obratih

V petek, 28. novembra 1975, je **Lesna industrija Litija** odprla nove proizvodne prostore v Zagorici pri Litiji. Ta delovna organizacija, ki se je združila v enotno podjetje januarja 1957. leta, je pridobila v prvi fazi okrog 3000 m² pokritih površin, v katerih so obrati za proizvodnjo ploskovnega pohištva in plastike, ki so se sedaj utesnjevali v neprimernih prostorih v Šmartnem.

Celotna proizvodnja je zelo pestra. Proizvajajo furnir listavcev, žagan les listavcev in iglavcev, stavbno in ploskovno pohištvo, pleksi plošče ter finalne proizvode iz pleksi stekla. Od investicije osmih milijard starih dinarjev je delovni kolektiv že prispeval več kot polovico sredstev, ostali delež pa predstavljajo krediti bank in proizvajalcev strojne opreme. Z zaključkom prve faze rekonstrukcije prehaja Lesna industrija Litija na industrijsko proizvodnjo, po velikosti pa se uvršča med srednje velika podjetja svoje stroke v Sloveniji in Jugoslaviji.

Plan razvoja predvideva, da se bodo na področju Zagorice združile v bodočnosti vse štiri OZD; torej se bosta preselila tudi furnirski obrat iz Litije in mizarški obrat ter vzdrževalna enota iz Šmartna.

Celotni novozgrajeni energetski sistem je s svojo kapaciteto že prilagojen združitvi. Po novem letu bo dograjena in opremljena tudi nova jedilnica, tako da bodo imeli delavci organizirano prehrano v podjetju, kar je bilo do sedaj zaradi lokacijske razdrobljenosti skoraj nemogoče.

Trenutno je zaposlenih 420 delavcev, plan srednjeročnega razvoja pa predvideva v letu 1980 600 zaposlenih, vrednost proizvodnje pa bo 30 milijard dohodka letno.

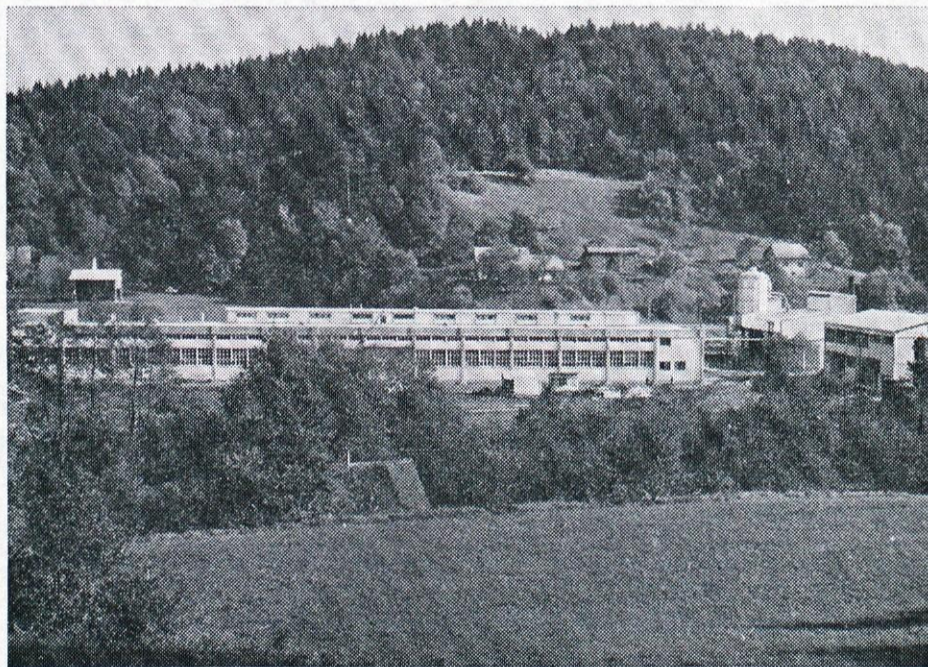

Foto: Zofka

Družbeni standard v letih 1976 – 1980

Reševanje problemov družbenega standarda je ena pglavitnih nalog, ki jo moramo v prihodnjih petih letih zelo resno zastaviti in tudi čim bolj uspešno razrešiti. Upoštevač naš dosednji razvoj, geografski položaj, socialni in kulturni napredek v celoti, se čedalje bolj postavlja zahteva, da problemu družbenega standarda posvetimo veliko naših skupnih razmišljanj in akcij. Gre za celoten splet uspešno razrešenih vseh tistih zadev in sredine, v kateri delovni človek stalno živi, se v svojem okolju stalno srečuje in se nenehno sooča s pridobitvami ali pa pomanjkljivostmi dejanskega nivoja družbenega standarda. Odgovornost za višji nivo družbenega standarda ni danes več skrb odtujene politične skupnosti, temveč se ta čedalje bolj prenaša v pristojnost organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti. Izhodišče za uspešno obvladovanje rasti družbenega standarda je najbolj opredeljeno v sami organizaciji združenega dela, kajti v teh sredinah morajo delavci poskrbeti pri razporejanju dohodka tudi za to, kako bodo živeli, kako se bodo otroci šolali, kaj bo z otroškim varstvom, kakšno bo kulturno in telesno vzgojno delo, kako bomo skrbeli za starejše občane in seveda nenazadnje, v kakšnem okolju bomo živeli.

Izhajajoč iz teh osnovnih zamisli smo si zastavili v občini zelo obsežne naloge pri razvijanju družbenega standarda. Že pred tem smo nekatere elemente tega standarda opredelili v družbenih dogovorih. Znano je, da smo si postavili zelo kompleksen program izgradnje vzgojno-varstvenih objektov, ki smo ga sprejeli z referendumom novembra 1974. Na področju stanovanjske izgradnje predvidevamo v prihodnjih petih letih dograditi okrog 700 stanovanj, morebiti pa še nekaj več, s čimer bi odpravili kvantitativni primanjkljaj do precejšnje mere. Prav tako se že organiziramo za izboljšanje pogojev dela zdravstvene službe. Ideja o novem zdravstvenem domu dobiva čedalje bolj svojo materialno potrditev, seveda se bomo morali tudi tu zavzeti z vsemi močmi za uspešno izvedbo te akcije in se bo verjetno treba odločati tudi za samopriskpevek.

Brez osnovnih pogojev za delo ne more ostati kulturno in telesno vzgojno življenje. Z realizacijo t.i. šolskega programa, z obnovo dvorane na Stavbah in preureditvijo takih prostorov v krajevnih skupnostih bodo zagotovljeni vsaj osnovni pogoji za delo in življenje občanov na tem področju. Celoten kompleks nalog imamo na področju komunalnega standarda. Tu se srečujemo z nekaterimi vpra-

šanji, ko občani nimajo osnovnih komunalnih naprav, pa tudi z zelo razvito komunalno izgradnjo. Vsekakor je v poprečju sedanji nivo komunalnega standarda občutno prenizek. Zato v naslednjem obdobju predvidevamo na tem področju zelo razgiban in finančno zelo zahtevno družbeno akcijo. Vse naše krajevne skupnosti se teh nalog dobro zavedajo in so v svojih razvojnih načrtih zasnovali cel kup rešitev, ki jih bomo morali uspešno uresničiti.

Tako vidimo, da je problematika družbenega standarda izredno zahtevna naloga, tako v finančnem, organizacijskem in akcijskem smislu. Brez odločitve, kako pristopiti k tem stvarim v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, ne bo mogoče razvijati družbenega standarda po sedanji zamisli. Pa ne samo to, delovni ljudje in občani so se že do sedaj prav pri razreševanju vprašanj družbenega standarda mnogokrat solidarno udeležili vseh mogočih akcij, to pa je tudi porok, da bomo zastavljene naloge uspešno prebrodili in ob koncu petletnega obdobja z zadovoljstvom ugotovili, da smo s skupnimi prizadevanji, kjer smo združili idejo in akcijo v celoto, uspeli družbeni standard razviti do predvidenega nivoja.

J. D.

Iz dela občinske skupščine

Dne 22. 9. 1975 so zbor občinske skupščine zasedali na 3. skupni seji. Obravnavali so osnutek razvoja Slovenije za razdobje 1976–1980, osnutek razvoja občine Litija in osnutek zakona o manj razvitih območjih SR Slovenije. Ugotovili so, da so smeri razvoja Slovenije v predloženem osnutku realne ter podprli prioritete naloge pri izvozu proizvodnje surovin ter reševanju prometnih problemov. Sprejeli so predlog, da se dogovor o družbenem planu SR Slovenije za 76–80 dopolni in se upošteva za manj razvita

tudi območja občine Litija, cziroma območja krajevnih skupnosti Gabrovka, Dole in Primskovo.

Osnutek srednjeročnega razvoja občine Litija za obdobje 1976–1980 je bil dan v javno razpravo, ki mora biti v izvršnih organih družbenopolitičnih organizacij, interesnih skupnostih in krajevnih skupnostih, nakar je potrebno izvesti postopek usklajevanja. Zbori so še posebej poudarili odgovornost družbenopolitičnega zbora za organizacijsko razpravo na vseh ravneh

(Nadaljevanje na 3. str.)

Iz dela občinske skupščine

(Nadaljevanje z 2. str.)

družbenopolitičnega življenja v občini.

Zbori so nadalje poslušali poročilo izvršnega sveta o poteku stabilizacije ter obravnavali polletne rezultate poslovanja OZD in TOZD. Poročili sta bili sprejeti z ugotovitvijo, da je poslovanje OZD oz. TOZD v šestih mesecih, kljub težavam, uspešno. Akcija racionalnega gospodarjenja in stabilizacijskih ukrepov se mora nadaljevati ter mora biti vključena tudi v programe dela za leto 1976 ter obdobje 1976—1980. Izvršni svet mora do konca leta zborom občinske skupščine predložiti še natančnejše poročilo in analizo gospodarjenja za letos ter poročilo o politiki cen, ki jih odobrava iz občinske pristojnosti.

Zbori so sprejeli odlok o spremembi in dopolnitvi zazidalnega načrta za Litijo — desni breg ter odlok o dopolnitvi urbanističnega načrta za Litijo in Smartno, ki določata lokacijo za nov zdravstveni dom, občinsko zgradbo, prostore za veleblagovnico s samopostrežno trgovino in restavracijo ter avtobusno postajo. Zbori so zadolžili izvršni svet, da poskrbi za izdelavo študije o kompleksu okoli šole na Rozmanovem trgu, vključno s telovadnico.

Zbor združenega dela na seji 21. 11. in družbenopolitični zbor na seji dne 24. 11. sta obravnavala osnutke resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju SR Slovenije in neposrednih nalagah v letu 1976. Sprejela sta nekatere pripombe, ki bodo posredovane zborom Skupščine SR Slovenije, in sicer: da se začne z realizacijo zakona o manj razvitih območjih že v letu 1976 kot prvem letu novega plana; da se kljub restriktivni politiki cen s cenami le omogoči neko minimalno reprodukcijo skladno s proporcijami rasti, kakor tudi čim boljše opredeli raven cen iz pristojnosti občin; da se zbiranje sredstev za gradnjo dijaških in študentskih domov vključijo v sklop dovoljene porabe kot sestavni del šolstva; tudi uresničevanje celodnevne šolanja je ozko vezano na materialni kakor tudi prostorski problem in bi zato kazalo zagotoviti združevanje sredstev za osnovnošolske objekte, saj samo s samoprispevkami ni mogoče v celoti zagotoviti uresničevanja teh nalog; pod minimalnimi pogoji delovanja delegatskega sistema je potrebno pristopiti k reševanju poslovnih prostorov.

Oba zbori sta obravnavala informacijo o manj razvitih območjih oz. krajevnih skupnostih v občini in sklenila, da se ta posreduje vsem krajevnim skupnostim in interesnim skupnostim.

Obravnavala in sprejela sta poročilo o realizaciji splošne in skupne porabe ter realizacijo sredstev za interesne skupnosti, ki je v mejah sprejetega plana.

Nadalje sta zbor obravnavala in sprejela program dela občinske skupščine za obdobje do julija 1976, s tem da je potrebno v programu kot nosilce posameznih nalog določiti tudi interesne skupnosti, določiti pa tudi, katere naloge se bodo sprejemale enakopravne sporazume, kot: samoupravni sporazum o ustanovitvi samoupravne komunalne interesne skupnosti ter samoupravni sporazum o ustanovitvi in delovanju raziskovalne skupnosti ter družbeni dogovor o družbeni samozaščiti v občini; v javno razpravo pa se daje samoupravni sporazum o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požari. Na predlog komisije za volitve in imenovanja ter Ladorvske zadeve sta sprejela sklep o imenovanju sodnikov občinskega sodišča I. v Ljubljani, razrešila dosedanjega predsednika občinske volilne komisije Pruša Andreja in imenovala za novega predsednika te komisije Potočar Jerneja ter imenovala člane in namestnike komisije za ugotavljanje izvora premoženja.

Zbor združenega dela je samostojno obravnaval teze za izdelavo srednjeročnega plana komunalnih dejavnosti in principe financiranja komunalne izgradnje ter dal priporočilo, da se v srednjeročnem načrtu komunalne izgradnje opredeli naloge do izgradnje in obnove električnega omrežja, ki jih ima Elektro Ljubljana. Izvršni svet občinske skupščine pa naj izdelata predlog za enotno re-

ševanje komunalnih problemov v krajevnih skupnostih, na podlagi posebnega prispevka oziroma enotne tarife za vzdrževanje komunalnih naprav.

Zbor združenega dela je tudi analiziral realizacijo sklepov, ki jih je sprejel na ločeni seji 21. julija letos in ugotovil, da te sklepe izvajajo.

Družbenopolitični zbor je samostojno obravnaval še poročilo o problematiki davčne službe v občini ter ugotovil, da so prizadevanja davčne uprave na tem področju v redu in sprejemljiva ter je v celoti podprl prizadevanja za realizacijo skupne politike, katere cilj je, da vsak prispeva po sprejetih predpisih. Prav tako je zbor ugotovil, da je nujno urediti pogoje za normalno delo davčne uprave, s tem da se zagotovijo ustrezni prostori.

Nadalje je zbor poslušal poročilo o delu občinskega javnega tožilstva v letošnjem letu.

Družbenopolitični zbor je obravnaval poročilo gradbene, urbanistične in komunalne inšpekcije o nedovoljenih gradnjah v občini Litija ter sprejel sklep, da je potrebno ponovno poročilo o izvajanju ukrepov na tem področju izdelati do 28. 2. 1976; to poročilo mora zajemati tudi pregled kaznovane politike do tistih, ki gradijo brez ustreznih dovoljenj.

Zbor je poslušal še poročilo o razvoju, delu in problematiki Posebne osnovne šole Litija ter ga sprejel.

Sprejel je tudi spremembo odloka o občinskih priznanjih, ki omogoča v letošnjem jubilejnem letu, ob 30-letnici osvoboditve, podelitev šestih občinskih priznanj.

R. U.

Kdaj drugi TV program v Litiji?

V Litiji drugega televizijskega programa ne moremo spremljati, ker za naše območje še ni izdelana pretvorniškega mreža za spremljanje tega programa. Enako je tudi stanje v drugih občinah ob Savi vse do Brežic. Zaradi tega so vse prizadete občine v Zasavju in Posavju ter Laško, Sentjur pri Celju in Smarje pri Jelšah letos spomladi sprožile akcijo za vzpostavitev drugega TV programa na območju vseh občin. Po načrtu RTV Ljubljana bo oddajnik za drugi TV program na Kumu. Realizacija tega načrta pa je vezana na velika finančna sredstva, ki bi jih zagotovile skupščine vseh prizadetih občin s krediti pri bankah in RTV Ljubljana. Ker pa tudi tako ne bo možno zbrati vseh sredstev, so vse skupščine občin zaprosile za pomoč tudi Izvršni svet SR Slovenije.

Ker je v programu pokrivanja vsega območja z drugim TV programom predvidena tudi postavitev pretvornika v naši občini, je Občin-

ska konferenca SZDL Litija sprožila akcijo za čimprejšnjo vzpostavitev drugega TV programa v Litiji in okolici. V zvezi s tem je bil v novembru v Litiji posvet predstavnikov RTV Ljubljana in naše občine. Na posvetu so bili sprejeti dogovori, ki dajejo Litijanom, Smarčanom in okolici upanje, da bi lahko že spomladi 1976 sprejeli drugi TV program. Akcijo bi namreč zastavili tako, da od celotnega plana ne bi odstopili, s tem da bi nekje v okolici Litije postavili pretvornik za drugi TV program, ki bi do končne ureditve Kuma sprejemal signal s Krvavca, po postavitvi oddajnika na Kumu pa bi sprejemali signal s Kuma in bili s tem vključeni v celotni plan RTV Ljubljana.

V decembru letos bo RTV Ljubljana izvedla vse potrebne meritve v zvezi z lociranjem TV pretvornika za drugi program, nato pa bo sprejet dokončni dogovor o postavitvi pretvornika in čimprejšnjo realizacijo dogovorjenih nalog. NEJ

Celodnevna šola

V naši občini smo pred tem, da v bližnji bodočnosti pričnemo z uvajanjem celodnevne šole, kot so jo že uvedli marsikje v Sloveniji. Danes skoraj že ni občine, kjer ne bi vsaj ena šola imela organizirano to obliko dela osnovnošolskega izobraževanja. Tudi v naši občini smo si zastavili cilj, da v petletnem obdobju vsaj pet šol pride na to obliko dela.

Še preden jo uvedemo v naše šole, pa moramo to obliko dela poznati starši, učitelji in ne nazadnje tudi učenci. Do sedaj smo največ informacij o tej dejavnosti dobili v časopisih, radiu in televiziji. Tudi v našem glasilu bi na kratko spregovorili o njej. Najprej samo ime celodnevna šola. Menim, da sam izraz ne ustreza namenu in zavaja ljudi v njihovih zaključkih. Marsikje slišiš pripombo: »Potem bodo pa otroci ves dan v šoli.« To pa seveda ni res. Učenci bodo v glavnem v šoli tisti čas, kot so tudi starši v svojih službah. Učenci bodo prihajali iz šole ob treh ali štirih popoldne. Kasnejši prihod otrok iz šole pa bo starše marsičesa razbremenil. Odpadla bo skrb za kosilo otroka. Odpadla bodo tudi vprašanja staršev: Ali si že naredil domačo nalogo in se naučil za prihodnji dan? Učenec bo napravil v šoli že vse domače naloge in se naučil, zadostil pa bo poleg tega še marsikateremu svojemu konjičku. Starši in otroci bodo v preostalem dnevnem času imeli več časa za medsebojni čustveni kontakt kot do sedaj.

Celodnevna šola je pravzaprav nadaljevanje in izboljšanje oblik dela podaljšane bivanja. Pravimo, da je podaljšano bivanje učencev v šoli nekaka predhodnica celodnevne šole. Podaljšano bivanje imamo do sedaj organizirano v Smartnem in Litiji. Tudi v prihodnje ga nameravamo širiti, da bo potem lažji prehod na celodnevno šolo.

Da bi temeljiteje spoznali celodnevno šolo, si pogledjmo, kakšen je dnevni raspored časa v tej šoli.

Dnevna razporeditev:

7.00 do 7.30 — prihajanje v šolo, svobodno igranje, priprava za pouk;

7.30 do 10.00 — pouk po urniku;

10.00 do 10.30 — rekreativni odmor;

10.30 do 11.30 — samostojno učenje;

11.30 do 12.00 — priprava na kosilo;

12.00 do 12.30 — kosilo;

12.30 do 13.30 — prosti čas;

13.30 do 14.00 — prostovoljne dejavnosti — krožki;

14.00 do 14.45 — pouk po urniku;

14.45 do 15.30 — samostojno učenje.

To je tipičen dan, ki ga preživi učenec v celodnevni šoli. V malenkostih se razlikujejo posamezni dnevi v tednu in pa različni razredi. Višji razredi so bolj obremenjeni z delom, nižji pa manj. Glede na tradicionalno šolo so novosti v celodnevni šoli predvsem naslednje:

— Učenci imajo med poukom tudi rekreacijo, sprostitvev, razvedrilo.

— V šoli dobijo kosilo.

— Njihov prosti čas je izkoriščen po njihovih sposobnostih in nagnjenjih.

— Učenci se vse naučijo v celodnevni šoli in naredijo tudi vse naloge.

— Učitelji bodo lahko dali večji poudarek vzgoji učencev.

Prehod na celodnevno šolo pa pomeni obenem tudi večje materialno vlaganje v šolstvo ter večje število prosvetnih delavcev. Pomeni pa tudi večje povezovanje s krajem, kajti v delo šole bodo posegali tudi ljudje zunaj vrst prosvetnih delavcev.

Prizadevanja za večja vlaganja bomo podprli, če se bomo zavedali, da je investicija v šolstvo najboljše investicija. Kaj nam pomaga, če smo ogromno investirali v nove stroje, če smo pa ob ta stroj postavili premalo izobraženega človeka.

Bodočnost nekega naroda je vedno bila v njegovem izobraževanju in v to smer bo veliko pripomogla prav celodnevna šola.

In na koncu še vprašanje.

Kakšne so možnosti za uvedbo celodnevne šole v naši občini? O tem pa kdaj drugič.

Franc Maver

Podaljšano bivanje v OŠ Litija — predhodnica celodnevne šole
Foto: Zofka

Predstavljamo vam zasebnega obrtnika

Prešlo je že v navado, da v vsaki številki Glasila občanov predstavimo delček okolja, v katerem delamo in živimo. Včasih je to krajevna skupnost, delovni kolektiv ali društvo. Običajno v tej rubriki predstavimo tudi izsek iz življenja občana, ki je najbolj zaslužen, da se naše potrebe in želje uresničijo.

Tokratni obisk smo namenili zasebni obrtni delavnici — tekstilni tiskarni Lajovic-Hofer v Litiji. Posebej pa želimo občanom predstaviti tov. Marijo Lajovic, ki skupaj z Jožetom Hoferjem vodi delavnico, ob tem pa najde še nekaj časa in energije za sodelovanje na različnih področjih našega družbeno političnega življenja in dela. Izkazalo se je, da je Lajovicva tudi prijeten sogovornik, saj sva se pomenila še o mnogem, kar ne bo mogoče spraviti v ta odmerjeni prostor. Na postavljena vprašanja je takole odgovorila:

ZGODOVINA DELAVNICE?

Naša družina se je že pred vojno ukvarjala z obrtno dejavnostjo. Morda sem se tudi jaz nalezla te »žilice« od matere in očeta, saj kljub drugim priložnostim vztrajam v tej dejavnosti. Oče je ustanovil zasebno pletiljstvo že 1920. leta. Ta je do leta 1948 dajala kruh štiričlanski družini. Poklica pletilje sem se izučila kar v očetovi delavnici. Ko sem naredila mojstrski izpit, sem bila najmlajši mojster v stari Jugoslaviji in sem zaradi tega prišla celo v »cajtenge«. Leta 1948 so bili stroji iz naše delavnice nacionalizirani. Z očetom sva se bila prisiljena zaposliti v državnem podjetju, on v planski komisiji LRS, jaz pa v ministrstvu za lahko industrijo, kjer sem skrbela za preskrbovanje tekstilne industrije Slovenije s surovinami.

Obrtniška žilica pa mi ni dala miru, zato sem v Ljubljani 1952. leta začela s pletiljstvom. Toda še enkrat sem se odločila za delo v družbenem sektorju. Zaposlila sem

se v Kranju, kjer sem, prav tako v pletiljstvu, iskala nove vzorce za jopice in puloverje. Poučevala sem tudi na srednji tekstilni šoli v Kranju.

Za sedanjost obrt me je navdušil znanec Lojze Bratič. V kletnih prostorih sem se učila abecede tiskanja na blago. Za to delo sem navdušila tudi očeta in mamo, ki sta leta 1954 zopet odprla delavnico v Litiji in začela serijsko izdelovati zastavice, grbe in ostale našitke. Naš prvi artikel je bila zastavica Ljubljane, ki jo delamo še danes. Sploh je značilno da artikli, ki sta jih delala oče in mati pred dvajsetimi leti, ostajajo v programu še danes.

Začetek je bil zelo težak. Da sta oče in mati vztrajala, je zasluga morda tudi obiska v Opatiji. Oče je prišel na idejo, da bi poskusil zastavice prodati tudi v Opatiji. Naredil jih je nekaj in skupaj z mamo sta odpotovala. Na veliko začudenje je šla prodaja tako od rok, da sta z izkupičkom poravnala vse stroške nekajdnevnega bivanja v Opatiji. Prvi večji finančni uspeh je pomenila zastavica Postojne, ki so jih naročili kar 1.000 komadov, kar je bila za tiste čase ogromna serija.

Sama sem skupno z Jožetom prevzela obrt 1971. leta, ko se je upokojil oče.

VERJETNO BO OBCANE ZANIMALO, KAJ DELATE V DELAVNICI IN KAKO NASTANE PROIZVOD?

Skupno z Jožetom sta odgovorila, da v delavnici nastajajo zastavice naših republik, raznih mest in turističnih krajev, skratka mest in krajev od Kranjske gore do Ohrida. Drug pomemben ar-

tikel so razni našitki za razne organizacije in športna tekmovanja. Pomemben proizvod so tudi našitki za delovne obleke in reklamne zastavice za jubileje delovnih kolektivov.

Pri nastajanju zastavic in drugih artiklov ne uporabljajo strojev. Vse delo poteka ročno. Najprej risar izdelava osnutke iz teh pa se izdelajo posebne šablone. Za vsako barvo potrebujejo posebno šablono. Za šablone uporabljajo posebno mrežo iz sintetičnih vlaken, ki ima 80 do 110 luknjic na 1 cm². Šablone izdelujejo na principu fotokopiranja, in to sami, kar je danes že redkost.

Predno začno tiskati, je potrebno iz barvil in kemikalij zmešati barvo. To nanašajo s šablonami na tkanino. Kasneje se barva s posebnim postopkom fiksira na blago. Postopek fiksiranja barve na blago je tako kvaliteten, da se lahko potiskano tkanino kuha brez bojzani za obstojnost barve. Ko je proces tiskanja gotov, se tkanino razreže, sešije, opremi z vrstico in zastavica je narejena.

KOMU IN KAM PRODAJATE IZDELKE?

Letno naredimo okrog 70 tisoč zastavic in okoli 60.000 našitkov. Stalnih strank imamo razmeroma malo. Če hočemo proizvodnjo prodati, je potrebno vsako leto vsaj enkrat obiskati prodajalne spominkov, turistične agencije in druge, kar predstavlja kar velik napor. Jugoslavijo je potrebno premeriti podolgem in počez.

»Kako naporno je iskanje kupcev, lahko ilustriram z naslednjim.« se je v razgovor vključil Jože. »Redki so med nami tisti, ki svoj dopust ne bi želeli preživeti na plavem Jadranu. Včasih mi kdo zavida, ko mu povem, da se odpravljam za teden dni v Dalmacijo. Toda ko skačem od kioska do kioska, od agencij do hotelov, se tako utrudim, da želim biti zvečer čimprej v postelji. Vendar pa največkrat v polni turistični sezoni, proste sobe ni mogoče dobiti. In to se ponavlja vsak dan. Lepot Jadrana sploh ne opazim ali pa jih vidim skozi druga očala. »Izlet« pusti na meni take posledice, da celo pravega dopusta ne želim preživeti na morju. Celotna žena tega ne razume.«

Ko sem se odpravljala na razgovor, sem bil prepričan, da v delavnici delajo samo po naročilu. Sogovornika pa sta mi povedala prav nasprotno:

Naročnikov imamo zelo malo, skoro vso proizvodnjo delamo na zalogo. V jesenskem in zimskem času delamo tisto, kar bomo skušali prodati v največji turistični sezoni, ko prodaja spomin-

Kolektiv obrtne delavnice Lajovic-Hofer pri delu. Foto: Zofka

kov najbolj cvete. Izjema so le individualna naročila podjetij in organizacij.

S KAKSNIMI TEŽAVAMI SE SREČUJETE PRI DELU?

Predvsem so v zadnjem času velike težave z nabavo barvil in materiala za šablone. Pri nas barvil ne delamo, zato smo vezani izključno na uvoz, ki pa je zadnje čase omejen. Barvila in sita za šablone ne dobiš niti za devize. Srečujemo se tudi z nelikvidnostjo. Material lahko nabavljamo le z gotovino, naši računi pa so plačani celo z enoletno zamudo.

KAJ MENITA O DAVČNI POLITIKI?

Prepričana sva, da izražava mnenje vseh zasebnih obrtnikov, če poveva svoje mnenje o obveznostih do družbe. Predvsem želimo, da bi bile naše obveznosti znane že v začetku leta, ne pa na koncu, kot je to praksa že nekaj let nazaj. V takšnih pogojih je težko planirati proizvodnjo. Med letom smo večkrat v dvomu, če nismo zajeli s preveliko žlico. Tudi administriranje je v teh pogojih dela občutno preveč, čeprav je urejeno finančno administrativno poslovanje tudi v obrti potrebno.

KAKŠNI SO VAŠI NACRTI ZA NAPREJ?

Že sedaj zaposlujemo maksimalno dovoljeno število delavcev. Še naprej bova ostala na ročnem tiskanju in ob tako zastavljenem delu kot ga imava sedaj, upava, da bova obdržala stik z dosežki na tem področju. Zanimanje novih dosežkov pri ročnem tisku bi naju privedlo v slepo ulico. Zato tesno sodelujeva s Fakulteto za naravoslovje in tehnologijo v Ljubljani in raznimi agencijami, ki zastopajo tuje firme kot so Bayer, Höckel Frankfurt, Dürant Basel in druge. Na tuje firme sva vezana predvsem zaradi barvil.

Marija Lajovic se močno angažira tudi na raznih pod-

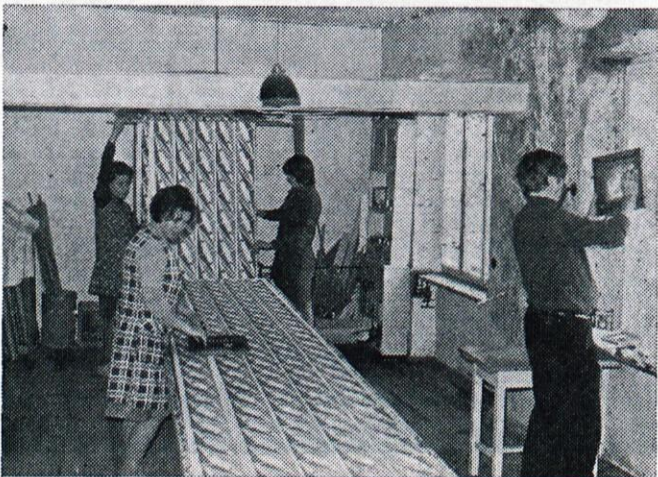
ročjih družbenega življenja v občini. Je član delegacije za zbor združenega dela občinske skupščine, za samoupravne interesne skupnosti, član delegacije obrtnikov v skupščini SRS, sodeluje v upravnem odboru združenja obrtnikov, aktivno dela pri društvu prijateljev mladine Litija in drugod. Preveč je vseh funkcij, da bi jih spravili v ta okvir. Prav gotovo se pri svojem delu zunaj delavnice srečuje z nešteti težavami, zato sem ji zastavil vprašanje, kaj pogreša pri tistih, ki jih zastopa v teh organih?

Ne predstavljam si, kako lahko obrtnik vodi delavnico brez Uradnega lista. Sama sem nanj naročena, ne verjamem pa, da je v naši občini naročen še kak drug obrtnik. Mislim tudi, da bi morali biti zasebni obrtniki bolj prisotni na različnih področjih dela in življenja v občini. Naša usoda se ne kroji samo preko uradnih listov, ampak tudi povsod drugod. Pogrešam tudi več življenja v združenju obrtnikov. Mislim, da se obrtniki premalo zavedamo, da se preko združenja rešujejo bistvena vprašanja dela in življenja obrtne delavnice. Zato smo sami krivi, če nas iznenadijo določeni ukrepi. Pred izidom predpisov bi se nanje še dalo vplivati. Po toči pa je zvoniti prepozno, pravi slovenski pregovor. Nova ustava nam daje enakopraven položaj v družbi, zato smo se zasebni obrtniki dolžni bolj angažirati v delu krajevne skupnosti in občine. Prvi koraki v tej smeri so sicer narejeni, vendar smatram, da so še nezadostni.

Tej misli sva se pridružila oba z Jožetom.

Na kraju naj predstavim še Jožeta. Pri vodenju delavnice sodelujeta oba z Marijo popolnoma enakopravno. Na tihem pa je Jože zadolžen za tiskarske posle, izdelovanje šablon in prodajo. Ne ustraši pa se tudi del, ki po naravi spadajo k nežnemu spolu.

L. K.

Delo je natančno in zahtevno.

Foto: Zofka

Dopisujte v vaše glasilo

Šmartno pri Litiji To je kulturna akcija

Na večer okrog 18. ure ali malo poprej stoji na avtobusni postaji Šmartno enkrat ali dvakrat mesečno avtobus (včasih tudi dva), ki bi mu lahko rekli tudi avtobus za gledališče ali kako drugače. Že dan poprej in tudi zadnje popoldne je za obiskovalce polno priprav. Treba je urediti frizuro, morda pregledati garderobo, se lepše obleči. Kajti, kadar potujejo Šmarčani v gledališče, je to zanje praznik. In prav zato, ker za Šmarčane, Ustjane in druge okoličane to pomeni veliko in ker je akcija zanimiva, vredna pozornosti, sem nekega novemberskega četrta poiskal Borisa Žužka, glavnega organizatorja in vodjo te pomembne kulturne akcije.

Čeprav je tovariš Boris Žužek, pomočnik ravnatelja na šmarnski šoli, vedno zelo, zelo zaposlen, je bil pripravljen posvetiti uro časa za pogovor o gledališču. In kako prijetno se je pogovarjati o gledališču, če je sogovornik tak navdušenec, kot je tovariš Žužek!

Ni nastal poseben intervju, pač pa je to pripoved o delu Šolskega kulturnega društva Zvonček v Šmartnem, ki prerašča okvire šole in tudi okvire kraja samega. Poglejmo nekaj podatkov o delu in uspehih tega zanimivega kulturnega delovanja, ki letos stopa že v svojo četrto sezono.

Šolsko kulturno društvo Zvonček je bilo ustanovljeno junija 1972 z namenom, da organizira kulturne prireditve za kraj, da poveže kulturne dejavnosti na šoli in da za mladino organizira obiske gledališča. Letos tako teče že četrta uspešna sezona.

V tem času so pripravili vrsto prireditev, na katerih so nastopili priznani slovenski umetniki. Pozabili pa niso tudi na domačine-ustvarjalce. Tako so pripravili koncert samospelov Janka Slimška, predstavili jugoslovanskega prvaka na harmoniki Francija Ziberta, šmarnski moški pevski zbor Zvon, pripravili posebno prireditev ob 30-letnici delovanja znanega opernega umetnika Ladka Korošca in predstavili šolski mladinski pevski zbor. Na prireditvah doma (avla šole) so imeli v treh letih 11.545 obiskovalcev.

Letos pa teče že tretja sezona, odkar šolsko kulturno društvo organizira obisk gledaliških predstav tudi za odrasle. Posebno veliko je zanimanje za opero, kar priča o dolgoletni pevski tradiciji Šmarčanov. V preteklih dveh sezonah so si Šmarčani v Ljubljani ogledali 16 opernih in dramskih predstav. Obiskovalcev na teh predstavah je bilo 1387.

Program za leto 1975/76 predvideva za zdaj prireditve: literarno glasbeni večer z opernim pevcem Stanetom Koritnikom in dramskim igralcem Jožetom Zupanom, koncert Koroškega akademškega okteta in recital z igralci tržaškega gledališča ob stoletnici rojstva pisatelja Ivana Cankarja. In v Ljubljani? V Mestnem gledališču imajo abonma za 40 gledalcev, ogledali si bodo tudi pet opernih predstav in organizirali poseben obisk v Šentjakobsko gledališče za prebivalce krajev Vintarjevec,

Zavrtnik, Kostrevnica in Jablanica.

Sredstva za vse te prireditve jim dajejo Kulturna skupnost Litija, Republiška kulturna skupnost, Glasbena mladina Slovenije ter sindikati nekaterih litijskih podjetij (Predilnica Litija, Tovarna usnja Vrhnika-Šmartno in Lesna industrija Litija). Tako imajo obiskovalci brezplačen avtobusni prevoz, za vstopnice pa prispevajo sami.

Med obiskovalci gledaliških prireditev sem poiskal nekatere in jih povprašal, kaj jim pomeni tak obisk gledališča.

Mira Čož (delavka v Predilnici Litija): V opero rada hodim zaradi scene, glasbe. Na ta način se razvedrim. Tako dobro je organizirano. Če imam nočno službo, si vzamem kar dopust. Želim si, da bi šla še velikokrat.

Ela Izgoršek (upokojenka): Za opero sem zelo navdušena. Krasno je, posebno scena. Rada dam tistih nekaj tisočakov enkrat ali dvakrat mesečno. Ni mi žal. Rada bi, da bi igrali več domačih iger.

Anica Soršak (uslužbenka): To nam pomeni največji kulturni dogodek. Privoščimo si

nekaj, kar v Šmartnem nimamo. Za nas vse je to užitek in zanj bi bili gotovo prikrasjšani, če ne bi bil tovariš Žužek tako angažiran. Želim, da bi nas še dolgo vodil in se mu na ta način tudi zahvaljujem za njegovo skrb.

Tone Izgoršek (upokojenec): To pomeni vzgojo, napredek v kulturi. Tega je treba še in še. Zelo rad grem. Komaj čakam nove predstave. Imam kar naročeno vstopnico. Lepo se odpeljem z avtobusom od doma in spet vrnemo. Ali veste, da jih polovica izstopi na Ustju, to pomeni, da je tam veliko ljubiteljev gledališča.

Minka Mah (prodajalka): To mi zelo veliko pomeni. Rada grem. Posebno opere mi ugajajo. Rada pa imam tudi dramske predstave, komedije. Kaj takega v Šmartnem ne bi videli, ker to ni mogoče.

Tako obiskovalci. Vesel sem bil njihovega navdušenja, njihovih želja in pohval. V meni je potem tlela misel. Ali bi tak gledališki avtobus lahko vozil iz Litije ali Gabrovke ali kakkega drugega kraja? Najbrž bi, če bi kdo vse to organiziral in vodil.

Pa še neka misel me je obšla. Morda bi lahko imeli take ali podobne predstave gledališč iz Ljubljane. Lahko bi imeli abonma, toda žal v litijski občini ni take dvorane, ki bi lahko sprejela ansambel Opere ali zahtevnejšo dramsko predstavo. In ker tega za sedaj ni, potem lahko podpremo in negujemo tisto, kar imamo. In kulturna akcija šolskega kulturnega društva Zvonček presega Šmartno. Zanj se zanimajo posamezniki in skupine iz Litije in Gabrovke. To pa lahko samo pozdravimo.

Miloš Djukić

Zakaj ne na sestanek?

Sestanek je nujna oblika dela v vseh sredinah. Nekje in nekdo se mora nekaj dogovoriti. Sprejeti sklepe in stališča ter izvajati dogovorjeno. V našem družbenopolitičnem sistemu je odločanje delovnih ljudi in občanov prisotno povsod. Večina organov je sestavljenih delegatsko, ali vsaj predstavniško. Vse v želji za čim širšim odločanjem in za čim večjo prisotnostjo občanov pri odločanju.

Posamezni primeri, ki pa zadnje čase niso tako redki silijo k razmišljanju. Gre za udeležbo na sestankih, ki mnogokrat ob nesklepčnosti odpadejo ali pa zaradi majhne udeležbe sploh ne dosežejo namena. Sklicatelj sestanka ima gotovo ustvarjalni namen in se na sestanek pripravi, izdelava gradivo, pošlje vabila in gradivo, zagotovi prostor itd. Že s samo udeležbo na sestanku, kljub temu, da aktivno ne sodelujemo v razpravi, damo priznanje sklicatelju in izrazimo pripravljenost sodelovati pri reševanju določenih vprašanj. Z neudeležbo pa prav gotovo ne storimo nič konkretnega, ampak nasprotno — škodujemo. Razvednostimo napore sklicatelja pri organiziranju sestanka in ne pokažemo prav nobene pripravljenosti za sodelovanje, kljub temu, da so nas ljudje izvolili

ugled pri občanih zaradi tega vztrajno pada. Ko bodo ljudje predlagali odpoklic, vas bo pošteno sram. In to samo zaradi tistih nekaj uric, ki bi jih morali presedeti na sestanku in nekaj narediti v našo skupno korist.

Ne samo delegati, tudi drugi občani, ki so člani odbo-

rov, komisij, svetov itd., naj ob koncu leta potegnejo črto in ugotovijo, kolikokrat so razvednostili sklican sestank in kolikokrat so brez vzroka ostali doma, udeleženci sestanka pa so zaman čakali na njihov prihod.

Upajmo, da bo drugo leto boljše. NEJ

Organizacija ZRVS je aktivna

Občinski odbor ZRVS je v letošnjem letu realiziral svoj program. Zadnje soboto v mesecu maju so vsi aktivni rezervnih vojaških starešin v krajevnih organizacijah izvedli tradicionalni taktično orientacijski pohod. Tekmovanje, ki slovi že po dolgoletni tradiciji, je popeljalo ekipe na približno 8 km dolgo hribovito pot. Med pohodom so morale ekipe opraviti streljanje in določene taktične naloge, za kar je bilo poleg telesne kondicije potrebno tudi zelo dobro poznavanje orientacijskih veščin. Po končanem orientacijskem pohodu je bilo tovariško srečanje, ki ga je organizirala vsa-

taktično orientacijske vaje za zamudnike in tako je bil poleg obveznih predavanj končan program splošnega vojaškega usposabljanja in idejnopolitičnega izobraževanja rezervnih vojaških starešin. Udeležba je bila zadovoljiva, 92 %.

Redne letne skupščine bodo v osnovnih organizacijah v mesecu decembru, zato skrbno pregledujejo svoje vrste, da bi zagotovili res najboljše za nova vodstva osnovnih organizacij. Pri izbiri kadrov za osnovne organizacije RVS pa že teče pogovor z organizacijami SZDL, v krajevnih skupnostih pa tudi intenzivno sodeluje aktiv komunistov RVS.

Dekleta so v naši občini aktivna na področju SLO. Foto: Zofka

ka krajevna organizacija RVS na svojem terenu, finančno pomoč za skromno malico pa so prispevale gospodarske organizacije: Predilnica Litija, Lesna industrija Litija in Industrija apna Kresnice. V mesecu oktobru so bile na področju krajevnih skupnosti Litija in Šmartno izvedene

Na skupščino bomo povabili tudi predstavnike društev gospodarskih in družbenopolitičnih organizacij. Ob dnevu JLA bomo organizirali na »Stavbah« tradicionalno slavo in srečanje rezervnih vojaških starešin in borcev NOV.

B. Č.

Predstavljamo vam krajevno skupnost

Tudi na Vače po asfaltu

Krajevna skupnost Vače obsega severni in severozahodni del naše občine in jo tvorijo naslednje vasi: Vače, Slivna, Mala Sela, Boltija, Ržiše, Cirkuše, Široka set, Podbukovje, Laze, Potok, Klenik in Vovše. Tu živi 740 občanov, od katerih je 181 zaposlenih. Ljudje so večinoma zaposleni v Ljubljani (76) in Litiji (88), nekaj pa jih je tudi v Domžalah, Izlakah in drugod. Na Vačah ocenjujejo, da je tu polovico kmečkega prebivalstva, polovico pa delavskega. V Krajevni skupnosti je 55 km cest oz. krajevnih poti, ki jih vzdržuje krajevna skupnost. Elektrificirane so vse vasi in tudi vodovod je skoraj v vseh vaseh. Na Vačah, kjer je sedež Krajevne skupnosti, deluje krajevna organizacija SZDL s pododbori po posameznih vaseh, krajevna organizacija ZB NOV in osnovna organizacija ZSMS. Poleg teh je tudi organizacija ZRVS in Rdečega križa ter turistično društvo, gasilsko društvo in lovska družina. Vače imajo trgovino (KZ Litija), pošto, krajevni urad, dve gostilni na Vačah (ena je trenutno zaprta), eno na Slivni in seveda osemletno osnovno šolo.

Mnogo premalo prostora imam na razpolago, da bi širše opisal zgodovinski razvoj Vač, ki mimogrede povedano predstavljajo tudi geometrijsko središče SR Slovenije. Tu so bile najstarejše naselbine Ilirov in Keltov. Vače so baje dobile ime po graščaku Vatschu, zanimivosti o tem kraju pa je mnogo. Naštel jih bom le nekaj. Menda je že Marija Terezija takratnim Vačanom dala svoje pravice in te listine še vedno hranijo v vaški šoli. Zanimivo je, da so na Vačah imeli v tistih časih svoje zatočišče tudi razni nepridipravi, ki so si lahko takrat kar kupili svoje pravice oz. svobodo, in tu mirno živeli. Seveda je bilo na Vačah takrat tudi sodišče (samo za Vače) in ljudje še danes pravijo nekemu kraju pod Vačami »gauge«, ker so tam obešali razne prestopnike.

Na Vačah so izkopali znano vaško situlo, ki jo hranijo v ljubljanskem muzeju, odlitek stiuale pa je v vaški šoli. Do-

za svobodo. Tudi eden prvih organizatorjev vstaje na širšem območju Alojz Hohkraut, je padel na Cvetežu, kjer danes stoji spomenik v počastitev temu velikemu borcu za svobodo. Vače in vse okoliške vasi so veliko dale za NOB. Veliko tudi najdragocenejšega — življenja. Spomeniki žrtvam NOB so na Vačah (2), Zg. Slivni, Malih selah, Cirkušah in na Cvetežu. Vas Mala sela je bila med NOB tudi požgana.

Moja sogovornika na Vačah sta bila Tone Kovač, predsednik krajevne organizacije SZDL, in Martin Planinšek, predsednik sveta krajevne skupnosti. Prvi, neumoren politični in organizacijski delavec z velikimi izkušnjami in sposobnostjo za zelo spretno organizacijo vseh akcij v KS, ki predstavljajo nenehen napredek teh krajev, drugi pa tudi nepogrešljiv delavec v KS. Planinšek je predsednik KS od njene ustanovitve. Po poklicu je kmetijski tehnik in kmet, da je malo takih. Nje-

dokaz, da se da tudi na ne preveč bogati zemlji v hribovitih predelih dobro kmetovati. Pri Hostarju, kot se reče Planinškovi, so se usmerili v mlečno proizvodnjo. V hlevu ima Hostar 30 glav živine, traktor z mnogimi priključki in še celo vrsto naprav, potrebnih za dobro in umno kmečko gospodarjenje.

O delu Krajevne skupnosti je Planinšek ob asistenci Kovača takole govoril:

»Pri razmišljanju o hitrejšem napredku KS smo ugotovili, da so ceste osnova za napredek. Zato smo jih tudi najbolj uredili. Na Slivni so na primer občani kar sami zbrali sredstva in položili asfalt po vasi. Tudi za elektrifikacijo smo poskrbeli in za vodovod, čeprav le-ta še ni v vseh vaseh.«

O letošnjem uspelem referendumu je Tone Kovač, eden izmed »glavnih« pri referendumu, dejal naslednje:

»Referendum za samopriskpek za asfaltiranje ceste Hotič—Vače je dobro uspel. Občani so glasovali za 75,56 %. S sredstvi zbranimi s samopriskpevom bomo modernizirali omenjeno cesto in uredili ostale krajevne poti. Tudi občani KS Hotič so pri tem prispevali tri stare milijone in se tako vključili v našo akcijo. Vrednost celotne investicije je približno 115 starih milijonov. Sami smo že vložili 81 milijonov, od tega 17 s samopriskpevom, 19 milijonov pa pričakujemo od družbenopolitične skupnosti. Cesta nam pomeni okno v svet in vrata v naš svet. Ljudje že sedaj radi zahajajo na Vače in pričakujemo, da jih bo potem še več.«

O programu za leto 1976 in srednjeročnem planu 1976 do 1980 je spregovoril Martin Planinšek:

»V letu 1976 bomo skrbeli predvsem za nadaljevanje modernizacije ceste Hotič—Vače in ostalih cest, popravili bomo pokopališki zid in pričeli z deli na športnem igrišču. Tudi ojačitev elektrike v Potoku, Lazah in Malih Selah (Tolsti vrh) imamo v programu. Seveda bomo tudi požrtvovalnim gasilcem stali ob strani pri nadaljevanju gradnje gasilskega doma. V srednjeročnem obdobju pa bomo skrbeli za ojačitev elektrifikacije v vsej KS, preuredili bomo tudi del ceste v vzhodnem delu KS, planiramo gradnjo družbenega doma na Vačah in izpeljavo zamisli o delovanju nekega proizvodnega obrata na Vačah, naročili bomo izdelavo urbanističnega načrta za Vače in postavili centralni spomenik žrtvam NOB na Vačah.

Seveda je tu še program iz samopriskpeva za šole. Tu planiramo izgradnjo dvorane za športno in kulturno delo, kjer bo 50 % sredstev potrebno zbrati še poleg sredstev iz tega samopriskpeva.«

Na ostala vprašanja pa je Martin Planinšek odgovarjal takole:

Kako je s kadri v KS?

»Preveč bremena je na posameznikih. Sicer pa je delegatski sistem prinesel sodelovanje mnogo širšega kroga občanov, tako da se ta pro-

skega dela, da ga težko zmoremo.«

Zelje:

Izvesti vse naloge iz programa KS za leto 1976 in za

Proti Vačam so položeni prvi metri asfalta.

Foto: Zofka

blematika izboljšuje. Pričakujemo tudi večjo aktivnost občanov iz vzhodnega dela naše KS, ker je naša velika želja, da predvsem tam dosežemo napredek, tako da bodo imeli tudi ti občani približno enake pogoje za življenje in delo kot ostali. Tudi potreba po profesionalnem delavcu v KS je čedajle bolj prisotna, saj je nalog in obveznosti čedajle več.«

Turistični dom na Slivni še ni dograjen?

»Slivna je lep kraj za turizem. Dom še ni dograjen, ker ni gospodarja. Naše turistično društvo bi bilo pripravljeno dom dati kakšnemu gostinskemu podjetju ali zasebniku. Morda bi bilo tudi litijsko planinsko društvo zainteresirano zanj.«

Težave?

»Pri vodenju KS in tudi drugih organizacij je ogromno dela. Tudi sedaj, ko vedno več ljudi soodloča o delu v KS, je še vedno toliko administrativnega in organizacij-

obdobje 1976—1980. Ob koncu razgovora pa sta predsednik KO SZDL Vače Tone Kovač in predsednik sveta KS Vače Martin Planinšek vsem občanom KS Vače zaželela srečno novo leto 1976, z željo, da pri uresničevanju programa KS čim bolj aktivno sodelujejo.

NEJ

GLASILO OBČANOV

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Litija.

Ureja uredniški odbor: Tine Brilej (glavni in odgovorni urednik), Stane Volk, Ivan Boh, Anton Gorenc, Miloš Djukič, Slavko Urbič, Janda Belko in Lojze Kotar.

Lektor: Mija Bernik.

Tisk in klišej: GP »Gorenjski tisk« Kranj.

Naslov in uredništvo: Litija Trg na Stavbah 1 p. p. 6.

Casopis prejema vsa gosposdinjstva v občini brezplačno na dom.

Martin Planinšek: »Delamo in napredujemo.«

Foto: Zofka

mačini vedo povedati, da je situlo našel daljni prednik Janeza Grilca iz Klenika, ki jo je takrat »malo skril« in s tem napravil dobro delo, ker so situlo spravili v ljubljanski muzej, sicer pa bi romala na Dunaj.

Med NOB so se na sedanjem območju KS Vače dogajale pomembne stvari za našo NOB. Tu je deloval Zasavski bataljon, kasneje pa Kamniško-zasavski odred. Mnogo rodoljubov iz teh krajev je moralo dati življenje

gova kmetija spominja na lepo urejen park, saj tu človek najprej opazi brezhibno čistočo. Vse je posuto s peskom, urejeno, vsaka stvar na svojem mestu. Planinšek je napreden kmet, njegova kmetija pa vredna ogleda tudi za tiste, ki niso doma v kmetijstvu. Planinšek rad pokaže kmetijo in ponosen je na to, kar ima in kar si ustvarja na tej kmečki zemlji, ki niti ni preveč bogata. Toda ljubezen do zemlje ga žene tudi v napredek. Lep

Dobili bomo nov zdravstveni dom

Zaposleno osebje in občani, ki iščejo pomoč v sedanjem zdravstvenem domu v Litiji, gotovo že dalj časa opažajo, da sedanji dom tako po funkcionalnosti kot po zmogljivosti ne more več v redu opravljati svoje naloge. Skupščina občine Litija je skupaj z ostalimi prizadetimi po temeljnih strokovnih analizah ugotovila, da je kakršnakoli rekonstrukcija sedanjega objekta nespametna, ker je že sama lokacija neprimerna. Zato je v dogovoru z Zdravstvenim domom sprožila akcijo za gradnjo novega objekta v Litiji.

Urbanistična služba je pripravila akcijski program, ki zajema vsa potrebna dela od določitve lokacije pa tja do začetka gradbenih del, ki naj bi se začela v naslednjem letu. Prostor za postavitev novega zdravstvenega doma je že določen, v izdelavi je že tudi lokacijsko tehnična dokumentacija. Po temeljnih strokovnih študijah in na osnovi javne razprave je bila izbrana lokacija ob gozdu na Tičarjevem in Ernovem travniku ob priključku Partizanske poti na Šmarsko cesto. Tako bo stal nov zdravstveni dom nekako v sredini med najbolj oddaljeno stanovanjsko sosesko v Šmartnem in med ono na Graški Dobravi. Občani se bodo lahko pripeljali z mestnim avtobusom ali z lastnim avtomobilom, obenem pa bo objekt dovolj oddaljen od prometnega hrupa, kar bo osebju omogočalo veliko lažje delo kot v zdajšnjem domu.

Projektanti so izdelali že tudi sam program gradnje. Zgradba naj bi bila enonadstropna in bi imela skupaj 4470 m² uporabne površine.

V spodnjem delu bi bili pomožni prostori, ki so nujni za normalno obratovanje, kot so: kotlovnica, transformatorska postaja in rezervna oskrba z električnim tokom, skladišča, delavnica za hišna popravila, pralnica, sušilnica, likalnica, prostor za zbiranje in uničevanje odpadkov, gar-

derobe in sanitarije za uslužbenice. Skupaj bi ti prostori merili 375 m². Poleg teh prostorov pa bi tu bili še: diagnostični laboratorij, fizioterapija in reševalna služba z vozili, kar bi skupaj zavzelo 860 m².

V pritličju bi bili vhodni del z avlo (355 m²) in oddelki: služba splošne medicine, dežurna služba in nujna medicinska pomoč, nadalje dispanzerji za žene, za predšolske otroke, za šolsko mladino, za medicino dela, prome-

ta in športa in pneumoftiziološki dispanzer v skupni površini 1692 m².

V nadstropju bi poleg uprave (209 m²) bile še specialistične ambulante, dispanzer za mentalno higieno, zobozdravstvo, patronažna služba in higiensko epidemiološka služba skupaj 979 m².

To je seveda šele predlog programa, ki pa se najbrž bistveno ne bo spremenil. Ker je investicija prišla tudi v republiški program, imamo občani velike možnosti, da bomo lahko relativno prav kmalu iskali zdravstveno pomoč v novih sodobnih prostorih. Zdravstveno osebje pa bo imelo neprimerno boljše delovne pogoje in bo tako lahko posvetilo vso pozornost uspešnemu preprečevanju bolezni in zdravljenju občanov.

V. Š.

Primerjava nekaterih fizičnih sposobnosti in antropometrijskih karakteristik otrok normalne populacije z lažje duševno prizadetimi

Vsi se zavedamo, da so duševno prizadete osebe naravna zakonitost, ki je navzoča v vsaki družbi, tudi današnji moderni dobi. Po mednarodnih izkušnjah je duševno nezadostno razvitih oseb 2,5 % do 3 % ali eden na 300-400 ljudi. Tako znaša njihovo število v Sloveniji približno 50 tisoč. In prav zato naša družba skuša na osnovi načela socialističnega humanizma zagotoviti tudi tem osebam ustrezne pogoje razvoja, dela in življenja.

Poglobljena skrb za lažje duševno prizadete otroke v zadnjem času je pripeljala do tega, da se ti otroci po končanem šolanju pomešajo med normalne vrstnike, s tem da zasedajo umsko nezahtevna delovna mesta, za katera so potrebne predvsem fizične sposobnosti.

Ker je človek rezultat medsebojnega delovanja biopsihičnih in socialnih faktorjev, bi lahko pričakovali, da prirojeni umski defekt povzroča tudi nezadostno razvijanje te-

lesnih sposobnosti. Glede na to, da z redno telesno vadbo in prehrano na nekatere antropometrijske karakteristike in motorične sposobnosti lahko vplivamo, sem si zadala nalogo in statistično skušala ugotoviti, če se lažje duševno prizadeti otroci razlikujejo od normalnih vrstnikov v nekaterih antropometrijskih karakteristikah in motoričnih sposobnostih.

Pri tem me je vodilo dejstvo, da bodo v svojem nadaljnjem življenju delali le pretežno fizično.

Za statistično obdelavo sem si izbrala naslednje spremenljivke:

1. telesno težo — kot predstavnik voluminoznosti telesa
2. telesna višina — kot predstavnik longitudinalne dimenzionalnosti skeleta
3. skok v daljino z mesta — kot predstavnik eksplozivne moči telesa
4. tek na 60 m — kot predstavnik moči, koordinacije gibov in še nekaterih sposobnosti, ki kažejo na fizično pripravljenost.

IZBOR MERJENCEV:

1. Izbor merjencev normalne populacije otrok. V vzorec je izbranih 60 otrok moškega spola Osnovne šole Dušan Kveder-Tomaž Litija iz 8. razreda in nihče od njih ni bil starejši od 15 let.

2. Izbor merjencev lažje duševno prizadetih otrok.

V vzorec je izbranih 60 otrok moškega spola VVZ »Janeza Levca« Ljubljana, Posebne osnovne šole Litija in

Posebne osnovne šole Zagorje iz 8. razreda in nihče od njih ni starejši od 15 let.

METODE OBDELAVE REZULTATOV:

Za vse spremenljivke so izračunane: aritmetična sredina, standardna deviacija, standardne napake razlik med aritmetičnimi sredinami in z Z testom ocenjena signifikantnost razlik.

Pri delu sem upoštevala, da so bile vse meritve opravljene pod pogoji, ki jih je predpisal Zavod za šolstvo SRS in bile vpisane v zato določene rubrike v telesno-vzgojne kartone, ki se vodijo za vsakega učenca.

REZULTATI:

Vse izbrane spremenljivke se v obeh vzorcih normalno distribuiraajo z določenimi nepravilnostmi in asimetričnostjo, čemur je verjetno vzrok velikost vzorca.

Vse štiri iskane spremenljivke pa se na grafikonih praktično prekrivajo.

V nalogi sem torej primerjala vzorec lažje prizadetih otrok moškega spola starosti 15 let, z vzorcem otrok iste starosti in iste starosti normalne populacije.

Statistično značilnih razlik v navedenih spremenljivkah NISEM našla.

V veliki meri lahko to dejstvo pripišemo vsestranski skrbi za duševno prizadete otroke, ki jo z znanjem in prizadevanostjo izvajajo posebne šole.

Moja LEBINGER

ZA OSVEŽITEV SPOMINA

Takole so romali koši iz starega na novo košarkarsko igrišče v Litiji

Zakaj tako?

V Šmartnem nasproti gasilskega doma je tale »zgradba«. Kdo je lastnik? Kdo skrbi zanjo? Ali jo bodo dosegla prizadevanja za urejeno okolje?

10 let rokometu v Šmartnem

Letos jeseni mineva 10 let od prvih organiziranih rokometnih korakov v Šmartnem. Tu je telesnovzgojno življenje pred 10 leti popolnoma zamrlo, saj je bivši TVD Partizan s svojo dejavnostjo prenehal delovati. Mladi ljudje pa so se ponovno organizirali in pod vodstvom že izkušenih telesnovzgojnih delavcev ustanovili nov športni kolektiv — Rokometni klub Usnjar. Rokomet so nekateri domačini igrali že prej v drugih krajih, pa tudi prikladnost te športne panoge za igranje vseh plovod je mlade vodila, da so pričeli igrati rokomet.

Rokomet je v Šmartnem zelo priljubljen

Začetki so bili težki. Primanjkovalo je strokovnih in organizacijskih delavcev, igrišče ob osnovni šoli pa je bilo prevlečeno le z grobo asfaltno prevleko brez potrebnih naprav, ki so potrebne za organizirana tekovanja. Dosti je bilo le mladine, željne igranja rokometu. Po letu, dveh je bil klub že kolikor toliko dobro organiziran. Najprej so začeli igrati pionirji in pionirke v okviru osnovne šole; prva ekipa, ki je začela tekovati v ligi, pa je bila ekipa članov. Kasneje je bila formirana še ženska ekipa; mladinci, mladinke, pionirji in pionirke pa so nastopali v okviru šole.

Rokometni klub Usnjar je imel že od vsega začetka tri cilje: ureditev igrišča, delo s čim večjim številom mladine in izboljševanje kvalitete igranja.

Danes ocenjujemo 10-letno prehojeno pot in ugotavljajo naslednje:

1. Ureditev igrišča je bila realizirana skoraj v celoti. Igrišče je prevlečeno z gladko asfaltno prevleko, izdelana je tribuna ob igrišču, za goli so mreže za lovljenje žog, ob igrišču je ograja in pokrit prostor za strokovne službe ter razsvetljava za igranje nočnih tekem. V vse te naprave so člani in prijatelji kluba vložili tudi ogromno prostovoljnega dela. Pred njimi je še dokončanje potrebnih prostorov za garderobe in slačilnice ter klubske prostore, ki jih gradijo skupno s

strelsko družino Šmartno. V zgradbi, ki je poleg igrišča, bodo našle prostore tudi krajevne organizacije in krajevna skupnost.

2. V okviru kluba nastopajo štiri ekipe v rednih tekovanjih, celotno članstvo pa se je povzpelo na preko 70 članov. Kljub temu ugotavljajo, da bo potrebno z mladino v osnovni šoli delati bolj načrtno in predvsem stalno, če si hočejo obetati dobre rezultate tudi v prihodnje.

3. Presenetljivo dobre rezultate je klub dosegel na tek-

movalnem področju. Med drugim je v Šmartnem tudi naslov republiških prvakov v rokometu za pionirje iz leta 1969 in drugo mesto pionirk v SR Sloveniji. Članice že četrto leto nastopajo v najkvalitetnejšem republiškem tekovanju, to je v 1. republiški ligi, člani pa so letos pričeli nastopati v II. republiški ligi, kar je tudi velik uspeh.

Ob 10-letnici obstoja in delovanja kluba je 18 članov in članic prejelo lične plakete za 10-letno delo v klubu, pa tudi drugi zaslužni člani in članice so prejeli spominske diplome. Ta priznanja pa — poudarjajo njihovi prejemniki — ne pomenijo samo nagrade za minulo delo, ampak tudi obvezo, da bodo tudi v prihodnje aktivno in plodno delovali.

Rokometni klub Usnjar je danes v občini eden izmed najmočnejših športnih kolektivov. V okviru kluba deluje tudi mladinski aktiv in aktiv članov ZK.

Vsakoletni pa tudi dolgoletni program dela kluba vsebuje poleg strokovnega in organizacijskega dela tudi veliko dejavnosti, pomembnih za širši družbeni razvoj.

Rokomet si je v Šmartnem pridobil svoje mesto in danes predstavlja v tej krajevni skupnosti nepogrešljivo mesto, kjer se združujejo mladi ljudje, ki jih vodijo prekaljeni organizatorji in trenerji in s tem tudi vsem ostalim občanom nudijo zadovoljstvo ob spremljanju njihovih uspehov.

NEJ

ŠAH

Letošnje šahovsko prvenstvo Litije, ki je bilo odigrano po 12-letnem presledku, je pokazalo, da je v Litiji še vedno veliko zanimanje za

igro na štirinšestdesetih poljih, saj se je prvenstva udeležilo kar 42 igralcev.

Dva polfinalna turnirja sta bila filter, skozi katerega se je prebilo 18 polfinalistov, ki so potem v medsebojnih borbah odločili, kdo bo prvak za leto 1975.

ŠAHOVSKO PRVENSTVO LITIJE ZA LETO 1975

Št.	Ime in priimek	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Točke	Mesto
1	JAMŠEK JANEZ	1	1/2	1	1	1/2	0	1	1/2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14,5	I
2	MEGLIČ JOŽE	0	1	0	1/2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	14,5	II
3	LEPOLD HARI	1/2	0	1	0	1	1	1/2	1	1/2	1	1	1	1	0	1	0	1	11,5	III	
4	BERLOŽNIK ADOLF	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	11	IV-V	
5	DOLINŠEK MIRKO	0	1/2	1	0	1	0	0	0	1/2	1	1	1	1	1	1	1	1	11	IV-V	
6	RINK JOŽE	1/2	0	0	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	9,5	VI-VII	
7	TURENŠEK RADO	1	0	0	0	1	0	1	0	1	1/2	1/2	1	1	1	1/2	1	1	9,5	VI-VII	
8	VIDOVIČ CVETO	0	0	1/2	0	1	1	1	0	0	1	1	0	0	1/2	1	1	1	9	VIII	
9	MANDELJ LADO	1/2	0	0	1	1	1	0	1	1/2	1	0	1	0	0	0	1/2	1	8,5	IX-X	
10	ČELESNIK BOŽO	0	0	1/2	0	1/2	1	1	1	1/2	0	0	1	0	1	1/2	1/2	1	8,5	IX-X	
11	VOZEL MITJA	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	1	1	1/2	1	1/2	1/2	1	7,5	XI	
12	SEKULIČ NINO	0	0	0	0	0	0	1/2	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	7,5	XII	
13	ČOPAR TONE	0	0	0	1	0	0	1/2	1	0	0	0	0	1	1	1/2	1	1	7	XIII	
14	PLAZNIK MIRO	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1/2	0	0	1	1/2	1/2	1	1	6,5	XIV	
15	SVRŠINA TONE	0	0	1	1	0	0	0	1/2	1	0	0	1	0	0	1/2	1	0	6	XV	
16	OBREZA JANEZ	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1/2	1/2	0	1/2	1/2	1/2	1	1	5,5	XVI	
17	ZUPAN ANTON	0	0	1	0	0	0	1/2	0	1/2	1/2	1/2	0	0	1/2	0	0	1	4,5	XVII	
18	RANČIGAJ MIRO	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	XVIII	

Dvoboj : JAMŠEK J. - MEGLIČ J. 3:5 : 0:5

Oče in sin. Janzek — prvak Litije za leto 1975 in sin Iztok, ki je na simulantki letos remiziral s sovjetskim velemejstrom Furmanom.

Foto: Zofka

Finalni del turnirja je potekal v znaku zanimivih in izenačenih borb, končal pa se je z mrtvim tekom med Janezom Jemškom in prof. Jožetom Megličem, ki sta si z veliko prednostjo razdelila prvo mesto. V medsebojnem obračunu je zmagal Janšek z rezultatom 3,5:0,5 in postal prvak Litije za leto 1975.

Borba za ostala mesta je bila veliko bolj izenačena, saj so šele zadnje partije odločile končni vrstni red, prvi štiri pa so osvojili III. kategorijo.

Zaključni plasma ni prinesel nobenih večjih presenečenj in je v glavnem pričakovano. Nekaj favoritov je zasedlo nižja mesta kot je bilo pričakovati, pojavila pa so se tudi nova imena, ki precej obetajo. Med slednjimi velja omeniti Mirka Dolinška, ki bo na prihodnjih prvenstvih brez dvoma igral eno od najvidnejših vlog.

Prvenstvo je bilo odigrano v prostorih Društva upoko-jencev, ki z velikim razumevanjem pomaga šahovskemu klubu pri reševanju problema klubskih prostorov in mu omogoča nemoteno delovanje.

Redni igralni dnevi so ob ponedeljkih in četrtekih od 16. do 20. ure.

Ob sredah in četrtekih prireja šahovski klub v istih

prostorih od 16. do 18. ure pod vodstvom svojih mentorjev teoretične krožke za pionirje in mladince. Zato bodo vsi mladi ljubitelji šaha, ki se želijo naučiti šahovskih veščin, dobrodošli v klubskih prostorih v domu upoko-jencev (pod Jerebovim hramom).

Ivo Baus

Bodice

— V GOP Komunala so se z vso resnostjo lotili stabilizacije. V Zagorici so za nove obrate LIL stabilizirali — valovit in močvirnat teren ...

— Končno se je le zgodilo: Slavko Pungerčar je na nek sestanek prišel brez zamude ...

— Tudi v Gostinskem podjetju Litija so se vključili v akcijo za uresničevanje ciljev družbeno-ekonomske politike v občini. Pravijo, da bi k večjemu dohodku na kegljišču lahko pripomogli tudi miličniki, ki naj bi se ponoči malo manj motali okrog kegljišča in ne vznemirjali motoriziranih ljubiteljev dobre kapljice ...

— Predsedniku Občinske konference SZDL Litija Ivanu Bohu so ravno pravi čas odstranili žolčne kamne. Usklajevanja občinskih bilanc v skupni porabi za leto 1976 gotovo tudi njegovi kamni ne bi prenesli ...

NEJ

Zbiralci značk

Značke Rokometnega kluba Usnjar lahko nabavite v litijski knjigarni.